

פקודת הפרשנות •

פרק ראשון : עקרונות כלליים

1. בפקודה זו, ובכל חיקוק שהוא ברשותך ביום, ובכל חיקוק שניתו מסך ואילך, יתפרשו כל מהו יוניב שבסעיף זה כאמור בצדם להלן:

“אדם” — לדרות חברה או בתאחדות או חבר בני אדם, בין שהם מואגדים ובין שאינם מואגדים;

“אניה”, או “ספינה” — כל כלי המשמש בשיט ואינו מונע במשותם או במשוטי-דוח בלבב; “בָּא כֹּוה”, או נציג, של היועץ המשפטי לממשלה” — פרקליט המדינה, משנהו או סגנו, פרקליטי מחוז או סגניהם, פרקליטי נפה וכל מי שהיועץ המשפטי הסמיכו להיות בא כוֹחוֹ או נציגו;

“ביתול”, של דין — לרבות ביטולו של חלק ממנו, ולרבות תורה שעלה פיה או מכוחה חдел הדין או חלק ממנו להיות ברשותך;

“בית” — לרבות כל בית, חלק מבית, וכל בנין או מבנה אחר, שנousel דר בהם או תופש אותם, בוכות עצמו או בדרך אחרת, אם ביום ואם בלילה, או שנעודו לדירה או לתפישה כגון זו, ובין שכולם מעלה לפני החקע ובין שכולם או מקצתם מתוך לפני החקע;

“בית משפט” — כל בית משפט בדין-סמרק לשפט בישראל;

“בית משפט לעוררדים אורחיהם” — בית המשפט העליון כשהוא יושב כבית משפט לעוררדים אורחיהם;

“בית משפט לעוררדים פליליים” — בית המשפט העליון כשהוא יושב בדיון בבית משפט לעוררדים פליליים;

“בכתבי” — לרבות בדפוס, בLİTOGRAPHIA, במכוון כתיבה, בצילומים ובכל דרך אחרת של הצגת מילים או ספרות או העתקתן, בצורה הנראית לעין;

“דין” — לרבות כל אחד מלאה:

(1) חיקוק:

(2) אקט של הפרלמנט הבריטי או חלק ממנו ודבר-המלך-במושעה או חלק ממנו, בין שניתנו לפני תחילת תקפה של פקודה זו ובין שניתנו לאחריה, וכי תקף בארץ ישראל לפני הקמת המדינה או כפי תקוף במדינת;

(3) צוים, תקנות, כללים, חוקי עזר, מנשרים, הוראות, הוראות וככל מסמך אחר, שניתנו מכוח “דין” ממשמעו-ו-בפסקה (2) של הגדרה זו, בין לפני תחילת תקפה של פקודה זו ובין לאחריה, ואינם בגדר חיקוקים, וכי תקף בארץ ישראל לפני הקמת המדינה או כפי תקוף במדינה;

(4) דין-ים עותומניים, דין-ים דתים בין שבכתב ובין שבעל-פה, דין-ים המשפט המקביל ועקרוני הישור של אנגליה, וכי תקף בארץ ישראל לפני הקמת המדינה או כפי תקוף במדינה;

“הצהרה בשבועה” — לרבות מסמך שבו עליו ה-צדק או הצהרה מפני אדם שהותר לו על פי דין, ה-צדק או הצהרה במקום בשבועה;

* ע”ר 1945, חות’ 1 מס’ 9, עמ’ 36; ע”ר 1945, חות’ 1 מס’ 39, עמ’ 152; ע”ר 1946, חות’ 1 מס’ 5, עמ’ 41; הצעת הנומח החריש בתפרנסתו בהנ”ח 1, חשיינ’, עמ.’ 2.

— דבר חקיקה של הבנטש ולבנות כל פקודה; אולם מקום שהמלה "חוק" באלה בחיקוק שניתו לפני פרטום הנוטה החדש לפקודה זו הוא משמעותה שתיתנה נודעת לה אלמלא הנוסח החדש;
"תטא" — עבירה שדיןנה מאסר עד שבע שנים, ואם דיןנה קנס בלבד — קנס עד חמיש ליריות;

"חיקוק" — כל חוק וכל תקנה בין שנינו לפני תחילת תקפה של פקודה זו, ובין שנינו לאחדיה; אולם מקום שהמלה "חיקוק" באלה בפקודה או בתקנה שניתו לפני תחילת תקפה של פקודה זו, תהא משמעותה כמשמעותה נודעת לה אלמלא פקודה זו;
"חתימה", אדם שאינו יכול לכתוב שמו — לרבות "סימן";
"יבוא" — הבא או גרם הבא לישראל, ביום, ביבשה או באוויר;
" יורץ ים" — לרבות כל אדם העובד בספינה או המועסק בה בכל תפקיד, שהוא, חוות מקברנית ומנוגות וחוץ מהניגור הקשור בחוזה ורשות-caretors;
"יצוא" — הוצאה או גרם הוצאה לישראל, ביום, ביבשה או באוויר;
"ישראל" או "המדינה" — לרבות ממי חופשיה שלה;
"כל טיס" — כל מכונית טיס, דאון, ספינח-אוויר או כדורים פורחים, בין מחויר ובין שאינו מחויר;
"כל שיט" — אנית, ספינה, סירה, אסדה וכל כלי אחר העשוי לשוט;
"לירה" — לירה ישראלית;

"מדפס ממשלתית" — המדפיס המשלתי של ישראל, ולענין חיקוק או לעניין מסמך של המדינה — אף כל מדפיס אחר שהממשלה הרשותה אותו דרך כלל או במוחדר, להדפיס אותו חיקוק או מסמך, וכל חיקוק או מסמך כאמור הנחות ננדפס על ידי המדפיס המשלתי או על ידי מדפס אחר שהודרש לכך כאמור, ריאשו אליו ננדפס כך אם לא הוכח והיפוכו של דבר;

"מציל הממשלה" — הפקיד שנ任命ה על ידי הממשלה להיות מזכיר הממשלה;
"מודעה לרבים" — הודעה של הממשלה, או מטפומה, שאינה בת-פעול חוקתי ונחפרסהה ברשומות;

"טוז" — אחד מהஹות המינהליים ששיטה הממשלה מחולק להם על פי חיקוק;
"טסלוליך או טוביין" — כל נכס למיןאו, תוך ממוקיעין;
"טימי ואfine" — כל חלק מן הימים הפתוח שעיל חוף המדינה, המצויה בתחום שלושה מיליון ימיים מנוקדת שלפיהם שבוחת;
"מכר" — לרבות חליפין, מיר, הצעה לממכר או הצגה לממכר;
"מנדרט" — המנדט על ארץ ישראל שמועצת חבר הלאומים אישרה אותו ותגדירת תנאים ביום עשרים וארבעה ביולי 1922;
"מנשר" או "אכרצה" — מנשר או אכרצה שנינו מטעם הממשלה או על פיה;
"מסירה לדין" — החלטה להעמיד לדין על פי כתוב אישום;
"מפקד", בכלי טיס — מי שביידו אותה שעה השליטה על כלי טיס או מי שטמונה עליו אותה שעה;

"מפקח כללי של המשטרת" — לרבות סגן המפקח הכללי של המשטרת;
"מקראען" — קרען מכל סוג ומכל צורת החזקה, וכל בניין, עץ או דבר אחר המחויר לקרען, וכל חלק של ים, של חוף או של נהר, וכל צוות, טובות הנאה או שעבוד הנאה בקרען או במים או מעלהם;

„נציב בתי הסוהר“ — לרובות סגן נציב בתי הסוהר ;
„נקבע“ — נקבע בחוק שבו מצויה מלאה זו או בתקנות שניתנו לפיו ;
„עובד“ או „הפר“, לעניין דרישת או חנאי שנקבעו בחיקוק, או בכל היותר, רשיון או הרשאה
אחרת, שניתנו לפי חיקוק — אף איזיקום במשמעות ;

„עיריה“ — מעשה, נסיוון או מחדל, שדים ענישה ;
„עובד ציבורי“ או „משרד ציבורי“ — לרבות כל עובד או משרד שהוטלו עליהם תפקידים
בעל אופי رسمي, או הממלאים תפקידים אלה, בין שהם נתונים לפיקוחה הישירה
של הממשלה ובין אם לאו ;

„עון“ — עבירה שהיא חמורה מהטה וקלה מפשע ;
„עונש“, לעניין עבירה — קנס, מאסר או כל ענישה אחרת ;

„פרק“ — פרק של החיקוק שבו מצויה מלאה זו ; הוא הדיין לגבי „חלה“, „סימן“, „סעיף“,
„חותפת“, הכל לפי הענין ; „סעיף קטן“ — סעיף קטן של הסעיף בו מצויה מלאה זו ;
„פקודה“ — כל פקודה שניתנהמאז מועצת המדינה הזמנית וכל פקודה שניתנה כדין
בארץ ישראל לפני הקמת המדינה, ופקודה זו בכלל ; אולם מקום שהמלה „פקודה“
באה בחיקוק שנייתן לפני תחילת תקפה של פקודה זה מטה משמעות
שהיתה נודעת לה אלמלא פקודה זו ;

„פשע“ — עבירה שדרינה, אף בגין הוכחה על חיוב קודם בדיין, מוות או מאסר שלמעלה
משלוש שנים ;

„צוואה“ — לרבות סמפון צוואה ;

„צוות“ —

(1) לעניין כלי שיט — קברניט, חובל, גוט, מכונאי, מסיק, עובד הסיפון וכל
העוסק בהשתתת כלי השיט וכל המשרתתו ;

(2) לעניין כלי טיס — מפקד, טיס, גוט, מהנדס טיס וכל העוסק בהטסת
כלי הטיס וכל המשרתתו ;

„קונסול“ או „נציג קונסולרי“ — קונסול כללי, קונסול, סגן קונסול וכל המוסמך אותה
שעה למלא תפקידו של אחד מלאה, וכן סוכן קונסולרי ;

„קברניט“ — מי שבידו השליטה על ספינה או על אגיה, או מי שממונה עליה אותה שעה,
להוציא נoot ורב חזבל-גמל ;

„רופא ממשתי“ — רופא בשירות המדינה ;
„רופא מוסמך“ — אדם רשום בישראל כרופא לפי הדיין הנהוג אותה שעה בעניין רישום
רופאים ;

„רחוב“ או „דרך“ — לרבות הביש, שדרה, סמטה, משועל לרכיבים או לרוגלים, בכיר, חצר,
טיילת, מבוי, מפלש וכל מקום פתוח שהציבור משתמש בו או נהוג לעبور בו או
שהציבור נכנס אליו או רשא להיכנס אליו ;

„רשות“, לעניין מסמך — רשום לפי הדיין החל על רישום אותו מסמך ;
„רשות מקומית“ — עיריה, מועצה מקומית או רשות כיווץ באלה, שנתמכנו בכוח חוק
בריתוקף אותה שעה, הקובל הוראות בדבר הקמת רשות של שלטון מקומי ;

„שבועה“ — לרבות הונצדק והצהרה מפני אדם שהוחררו לו, על פי דין, הונצדק או הצהרה
במקום שבואה ;

- „שוטר“ — כל הגמינה עם חיל המשטרה ; ו, „קצין משטרה גבוה“ — כל קצין משטרה בדרגת פוזר מפקד מהו ומעלה ;
- „שופט“, לעניין שופטי בית המשפט העליון — אף נשיא בית המשפט העליון במשמעותו ; ו לעניין שופטי בתי המשפט המחוויים — אף הנשיים והנשיאים התורניים במשמעותו ;
- „שופט שלום“ — מי שבידו כתוב מינוי להיות שופט שלום ;
- „███“ — לרבות שכירות משנה ;
- „שנה“ ו„חודש“ — למןין הלוח הגריגוריاني ;
- „שנת כספים“ — שנים עשר החדשמים המסתויימים בשלושים ואחד במרס של כל שנה ;
- „תילה“, לעניין חיקוק — זמן תחילת תקפו ;
- „תפישה“, לעניין מקרקעין — לרבות השימוש, הדירה, ההחזקה או ההגנה שלא כעובד וכפקיד בלבד ולשם השגחה או שמירה בלבד ;
- „תקנה“ — תקנה, כלל, חוק עזר, מנשך, אכרזה, צו הוראה, הודעה, מודעה, או מסמך אחר, שניתנו מאחת כל רשות בארץ ישראל או בישראל, בין לפניה תקפה של פקודה זו ובין לאחריה, מכוח חוק, או מכוח אקט של הפרלמנט הבריטי או מכוח דבר-המלך-במועצת, לרבות צו הוראה, הודעה, מודעה או מסמך אחר שניתנו על יסוד תקנה, כלל או חוק עזר כאמור ; אולם מקום שהמלה „תקנה“ באח בחיקוק שניתנו לפני תחילת תקפה של פקודה זה ;
- „תקנות סדרי הדין“, לעניין כל בית משפט — כלליים לנוגה ולסדרי הדין באוטו בית משפט, שנקבעו על ידי רשות המוסמכת אותה שעה להתקין תקנות או ליתן צוים.
2. כל האמור בחיקוק בלשון יחיד, אף הרבים במשמעותו, וכן להיפך, וכל האמור במינו זכר, אף מין נקבע במשמעותו ; והוא כשאיں באוטו חיקוק הוראה מפורשת אחרת ואין בಗוף העניין או בהקשר, דבר שאינו מתישב עם ממשות זו.
3. המלים „או“, „אחר“ או „בדרך אחרמת“, כשהן באוטו בחיקוק ובין כוונה אחרת משותעת — להבדיל הן באות ולא להקיש, אלא אם יש בצדן המלה „דומה“ או מלה אחרת שמשמעותה היקש.
4. מקום שהיקוק מדבר בעבוד ציבורי בנסיבות שם משרתו, הרי זה בא לרבות את העובד הממלא אותה שעה תפקידיה של אותה משרה או מkeit תפקידה.
5. בחישוב הזמן לעניין חיקוק ינהגו כאמור להלן, אם אין כוונה אחרת ממשות :
- (1) מקום שנקבע מספר ימים שעברו או שייעברו לאחר מעשה פלוני או אחר מאורע פלוני — יום המעשה או יום המאורע לא יבוא במספר הימים.
 - (2) מקום שנקבעה תקופה, לא תופסק התקופה ולא תושפע מכוח העובדה שהיום האחרון לתקופה הוא יום מנוחה, פגעה או שבתון על פי הוראות חיקוק שהוא בריתוקף אותה שעה, או יום מנוחה של אחת העדות.
6. מעשה שלא נקבע, או שלא ניתן, זמן לעשיותו, יש לעשותו בכל המהירות הראויה.ifikוק. ש. פקען ומו
- ולחזר ולעשותו כל אימת שנוצרו הנסיבות שנקבעו לעשיותו.
7. מרידת המרחק, לעניין חיקוק, היא בכו ישר על פני מישור אפיק, אם אין כוונה אחרת ממשות עת.

8. מקום שאזכור בחיקוק מספירה של שורה בסעיף פלוני שבחייב פלוני, פירושו — אותה שורה בטופס הרשמי של אותו חיקוק שנdfs לאחרונה בשעה שניית החיקוק שבו אוחכר המספר.

9. (א) מילים ונייבים שהוגדרו בחיקוק, ופקודה זו בכלל, משמעותם כהגדרתם כל עוד אין בכך העניין, או בהקשר, דבר הסותר אותה משמעות או שאינו מתיישב עמה; וכל שינויי צורה דקדוקיים שלהם וכל ניב כיווץ בהם יתפרש על דרך זו.

(ב) ניב שהוגדר בחוק והובא בתקנות שהותקנו לפי אותו חוק, משמעותו בתקנות המשמעתו בחוק, כל עוד אין בכך העניין, או במקרה, דבר הסותר אותה משמעות או שאינו מתיישב עמה.

פרק שני : שםם ותחילת תקופם של היקוקיו

10. מקום שתקפו של החיקוק או של חלק ממנו הוא מיום פלוני, ומה תחילת תקפו מיד עם צאת היום שקדם לאותו יום.

11. כל מקום בחיקוק המתאר או המצייןقطع של חיקוק, יתפרש כאילו היה כולל את המלים, הסעיפים ושאר החלקים שאווצרו כפותחים וכטוגרים לאותוقطع; והוא כאשר אין כוונה אחרת משתמעת.

פרק שלישי : ביטולים

12. בוטל חיקוק שהוא גופו מבטל דין קודם קדם לו, אין ביטול אחרון מהייה את הדין שבוטל קודם לכן, אלא אם הוספו בביטול האחרון מלים מהויאו אותו דין.

13. חיקוק שביטל דין וקבע תחתיו הוראות אחרות, הדין שבוטל עומד בתקפו עד תחילת תקפו של ההוראות שבאו תחתיו; והוא כאשר כוונה אחרת משתמעת.

14. (א) חיקוק שביטל הוראה של דין וחזר ותיקק אותה הוראה, בשינויים או בלי שינוי, כל מקום בחיקוק אחר המואמר את ההוראה שבוטלה יתפרש כאמור את ההוראה שחזרו וווקפה כאמור; והוא כאשר כוונה אחרת משתמעת.

(ב) חיקוק המ לבטל דין אין כוחו של הביטול יפה —

(1) להחיזות דבר שלא היה לו תוקף או קיים בשעה שהביטול נכנס לתקפו;

(2) להשפייע על פעולה קודמת של הדין המבוטל, או על מה שנעשה או נגרם כשויה לפוי אותו דין;

(3) להשפייע על זכות או על זכויות יתר שנרכשה או שנולדת לפוי הדין המבוטל, או על התחייבות או על חובות שהלו לפוי;

(4) להשפייע על עונש, על חילוט או על ענישה הפטויים בשל עבירה שנעבירה על הדין המבוטל;

(5) להשפייע על חקירה, על הליך משפטי או על תרופה המשפטי בעניין זכות, זכות יתר, התחייבות, חובות, עונש, חילוט או ענישה כאמור; ומותר לפחות בחקירה או בהליך או בתורופה, או להמשיך בהם, או לבצע אותם, ומותר להטיל

את העונש, החלטות, או הענישה כאילו לא ניתן החיקוק המבוטל;

והכל כאשר אין כוונה אחרת משתמעת.

הנורוֹת,
פִּרְוָשׁ
וְתַּחֲלוֹתָן

הרגע ג'וחילה
תקפו של חיקוק

הפותח והסונר
בכל המובא

ביטולו של
חיקוק מבטל

ביטול וחטרוֹ

פעלו של ביטול

15. מינם תחילת תקפה של פקודה זו ואילך יהיה אקטו כל זה: מקום שחוק מבטל חוק וקובע מתחמי הוראות אחרים. כל תקנות שנימנו ומוגנים שנענשו בכוחו של החוק המבוטל, והיה להם חוק בשעת הביטול, יעדמו בתקופת זמן מוגנת, שאינם סופרים את הוראות החוק המבוטל, עד שיבוטלו או עד שיוחלו בתקנות שניתנו ובמינויהם שנעשו לפי החוק המבוטל; והוא כאשרין כוונה אחרת-משותמת.

פרק רביעי : תקנות

16. מקום שהוחס מעניק לרשות אם אסמכתא לתקין תקנות אמ' כוונת הוראות חילוץ: לגבי התקנות וכוח פועלן של תקנות אל' אמ' איז' כוונת אחרית משותמת —

(1) הרשות שהתקינה את התקנה רשות לתקנה לשונתה: לאפטיקת לשעה

או במללה באותה דרך שהתקינה אותה;

(2) מונוף לקובע בתקנות, כי כל העובר על הוראה מהרוואותה, יהיה צפני לנוקש ונקבע בתקנות אן-لتוקפות מס' שבקבעה בגין או לשוני הענושים באחלה, ובכלל שתקנס לא עלה על חמישים לירות ותקופת המס' לא. תעלת ע"ל שש שנים: והוא כשיין באותו חוק הוראה אחרת;

(3) קיימת הסמכות נתונה לתקין תקנות גט-למטרה, כלות' גט-למטרה: מיטודות הנגרות עמה: אין פירוט המטרות המיוחדות בא' לגוזע מללאותה של הפעלתה הנזונה לגבי המטרה הכללית;

(4) לא תחא' תקנה סותרת הוראותיו של פול' הווקץ;

(5) כל מקום בתקנות שנאמר בו "הפקודה" יש לך' ואל פרדשן כמקוון-לוזק או לפקודך. שענינו: את הסקנתה לתקנן אומן. תקנות.

17. תקנות בנות פועל מתייקתי יפולדמן ברשותו: ותאילת התקף ב' יט' פרטזמן; אמ' איז' הוראה אחרת בעין זה.

18. התקנות תקנה לא-סמכות: שנינה, בחוק — כל מעשה שנעשה על פיה אן בכוונה: אם אגב ביטולו: יראנו: באלו-געשה: על פי אונגן הווקץ או בכוון אן אגב ביצועו, או במילוי הסמכויות האמורונות: אין אגב ביצועו.

פרק חמישי : טמייניות

19. היקוק שאין תחילת הקפו עם נתינתו והוא מעניק סמכות לתקין תקנות אן לעשوت מינוי או נל דבר למען מטרת החיקוק, אפשר להשתמש באותה סמכות — אמ' אין כוונה אחרת משותמת — בכל שעה לאחר ניתנתו של החיקוק, במידה שהדבר גוראה דרוש או ראוי כדי להפעיל את החיקוק ביום תחילת תקפו; ואולם כל תקנה וכל מגני וככל דבר שנעשו בגבעת, אס' פמלוות לא' היה, להם תוקף עד יומ' תחילת תקף של-ההיקוק, אלא אם קיימת כוונה אחרת משותמת מחוץ לחיקוק, או אם היה תקנן גמיבול: אף דברם לדרישים להפעלת החיקוק.

20. סמכות שניתנה בחיקוק, או כוחה שהוטלה בו, אפשר להשתמש ולחוור ולהשתמש באותו סמלות: ייש למלא ואלהו רולמא אותה. כובה למומלצ'ז'ם בכל אשידרש-לפי: הגסיבונט' והוא כשיין כוונה אחרת-משותמת.

21. סמכות שניתנה בחיקוק, לנשא משלחת, פלונית, באשר הוא נושא אומנה מושחה וכח' כוחה השוטלה, בדרכו, יקה' מוסטן אן מהובייב, כאמור, מי שנושא אורתה שעלה את המושחה או ממונה לפועל. במקמן, הנהו: כשיין כוונה אחרת-משותמת.

22. הרשות שהוסמכה על פי היקוק לעשות מינוי, תהא מוסמכת גם להעביר או להשעות מתפקידו, ולשוב ולמנות או להחזיר לתפקידו, כל אדם שנחמנה בגין שימוש בסמכות זו; וזאת פשאי פיונה אחרית משותמת.
23. ניתנה סמכות על פי היקוק לעבוד ציבורי, או הוטלה עליו חובה כאמור, ומשרת של אותו עובד ציבורי פנויה מכל סיבה שהיא או שנבער ממנו תקופה מסוימת לשימוש בסמכותו או למלא חובתו מסוימת שהוא נעדר או גטול-כשר מחמתמחלה או מחמת סיבה אחרת, רשותה הממשלה להורות, כי אדם פלוני או עובד ציבורי נושא משרה פלונית יוסמך בסמכות האמורה אותו תוטל עליו החובה האמורה; ומשניתה הוראה זו, יהיו אותו אדם, או אותו עובד ציבורי, מוסמך או מחייב, כאמור, כל אותה תקופה, בכפוף לכל תנאי או סיג שחוורה עליהם הממשלה.
24. הממשלה או עובד ציבורי או גוף ציבורי, שהוסמכו על פי היקוק למנות מועצת בית דין, ועדת, ועד א' כל גוף היוציא באלה, מוסמכים למנות להם יושב ראש; והוא כאשר הוראה אחרת בעניין זה.
25. הממשלה או עובד ציבורי או גוף ציבורי שהוסמכו על פי היקוק לagnostics אדם חבר לאחד הגוף הנקובים בסעיף 24, או להטיל עליו חובה, רשאים הם לעשות כן אם בנסיבות שמו של אדם ואם בנסיבות שם משרתו; ומשעשו כן, או מן היום שקבעו לכך, יהא אותו אדם, או הנושא אותה משרה, ממונה או מוסמך או מחייב, כאמור, הכל לפי העניין.
26. אדם שניתנה לו על פי היקוק, הסמכות לעשות דבר או לכפות עשייתו, נתנות לו מילא גם כל הסמכויות הדורשות, במידה המתבקשת על הדעת. כדי לאפשר לו את העשה או את כפיתה העשויה.
27. מלום שהיקוק נותן לממשלה סמכות, או מטיל עליה חובה, רשותה היא — אם אין דין האסור במפורש על כך — למלא ידו של אדם פלוני, או של הנושא משרה פלונית, לשימוש מטעמה בנסיבות, או למלא מטעמה אותה חובה, בכפוף לכל תנאי או סיג שחוירה עליהם; ומשעשתה כן, או מן היום שקבעה לכך, יהיה האדם שמילאה ידו מוסמך או מחייב כאמור; אלא שwon דבר שנאמר כאן אינו בא להתריר לממשלה למלא יד אדם להתקין תקנות בנות-פעל תחיקתי על יסוד הסמכות שניתנה לה בחיקוק להתקין תקנות באלה.
- פרק שני : עבירות ועונשין**
28. מקום שהיקוק קובע עונש بعد עבירה על אותו חיקוק — פירוש הדבר, כי העבירה תגרור אדריכלית, לאחר הרשעה, כל עונש שאינו עולה על הקבוע באותו חיקוק, אם אין בחיקוק הוראה אחרת בעניין זה; אין היראת סעיף זה חלה על עונש שנאמר בו שיש לבצעו בדרך טובענה אורתית.
29. (א) מקום שהיקוק מחייב אדם בתשלום היטל או אגרה بعد דבר שנעשה, או מסמך שנייתן, על ידי עובד ציבורי או משרד ציבורי, או بعد חתימה שהוסמכה, או بعد חותם שקבעו, על מסמך, וכן מקום שביתת משפט או רשות אחרת שהוסמכה כדין פסקו לחייב אדם בתשלום סכום כסף או בחילוץ סכום כסף — ישולם הכספי לאוצר המדינה; והוא כאשר הוראה אחרת מפורשת או משתמשת, ומקום שהוטל או אגרה באלה, או עמליה, بعد קבלת כסף או بعد שימת יד עליו או بعد מימושו או بعد הטיפול בו בכל דרך אחרת, משתלמים

לעובד ציבורי או למשרד ציבורי, יהיו אותו עובד או אותו משרד חiyבם — אם אין הוראה אחרת מפורשת או משתמעת מן ההקשר — לשלם לאוצר המדינה או ליתן עליהם חשבון לממשלה במועדו.

(ב) מקום שבית משפט, או רשות אחרת מוסמכת כדין, פסקו, על פי חיקוק, להלט דבר פלוני — בין שיש בו רוח חיים ובין שאין בו — יהולט הדבר לרשות מדינה, אם אין הוראה אחרת מפורשת או משתמעת מן ההקשר, או אם לא פורש בדיון, שהדבר יהולט לאדם פלוני; ואם ציוויה רשות מוסמכת למכור את הדבר, maka הכנסתו הנקייה לאוצר המדינה, אם אין הוראה אחרת מפורשת או משתמעת מן ההקשר.

(ג) שום דבר האמור בסעיף זה אינו בא לידיוע מכוחה של הוראה בחיקוק, המוכחה אדם קיבל כל חלק מכנס או מחלות או מפדיונו של חילופי, או המתירה לרשות ליתן לאדם חלק כאמור.

30. קביעת עונש בחיקוק אינה פוטרת אחריות לתשלומי נזק לאדם שנפגע, אלא אם אינה מוציאת חובנה או רוחה עבירה לפוי כמה דיןים.

31. מעשה או מחדל שהם עבירה לפי שני חיקוקים או יותר, או לפי חיקוק ולפי כל דין אחר, צפוי העברין — אם אין כוונה אחרת משתמעת — להיות מושם ונענש עליהם לפי כל אחד ואחד מן החיקוקים או מן הדיינים האמורים, אך אין להענישו פעמיים על אותה עבירה.

פרק שביעי : שנות

32. מקום שיש סתירה בין הנוסח העברי של חיקוק או של מודעה לרבים לבין תרגומם הלועזי הרשמי — הנוסח העברי יכיער; ואולם מקום שיש סתירה בין הנוסח האנגלי לבין נוסח אחר של כל חיקוק שניתן לפני הקמת המדינה ולא הוצאי בנוסח חדש, לפי סעיף 16 לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948, י' הנוסח האנגלי יכיער.

33. כל דין הוא כמפורט מפורסמות שאינן צרכות ראייה, אם אין הוראה אחרת מפורשת בשום דין.

34. טופס של רשומות שיש בו הודעה על מינויו, או שיש בו מנשר, אכרזה או מודעה לרבים, ישמש, בכלל בית משפט ולכל עניין, ראייה לכואורה על תבונם. ועל המינוי — שנעשה כראוי, ועל המנכער או האכרזה או המודעה לרבים — שניתנו כראוי, והוא הדין בטופס של מנשר או אכרזה או מודעה לרבים שננדפס על ידי המדפיס הממשלתי; אין הוראת סעיף זה גורעת מההוראות סעיף 33.

35. מקום שניתנה לממשלה הסמכות להתקין תקנות או לאשרן או להסכים להתקנות, תהא חתימתו של מזכיר הממשלה על התקנות שהותקנו או על אישורן או על הסכמה להתקנות, הכל לפי העניין, מספקת לכך, אם אין הוראה אחרת.

36. מקום שחייב מתיר או מחייב למסור מטמרק על ידי הדואר, בין שנאמר בו "מסור", "נתון" או "שלוח" ובין שנאמר בו כל ביטוי אחר, רואים את המטירה — אם אין הוראה אחרת משתמעת — כמצועת, אם נמסר לדואר מכתב המכיל את המטマー, והכתובת על המכתב הייתה כשרה, ודמי המשלוח שלו מריאש; ורואים את המטマー כנושא בשעה שבה היה המכתב מגיע לטעותו בדרך הרגילה של הדואר, כל עוד לא הוכח היופכו של דבר.

כוחו של
הרוב

החוקת חיקוק

כפיו מוטבע

חיקוק מתוקן
יתפרש אחד
עם החיקוק
המתוקן

הווארות בדבר
פירוש
אוכוים

זוכיות
הטבינה
שפטנאה
ביטול

37. כל דבר שעשיתו מוטלת על מספר בני אדם שתם יותר משנים — עשייתו כשרה אם נעשה בידי רובם ; והוא כשאן הוראה מפורשת אחרת.

38. חיקוק המחוק לחלקם, לפרקם, לשיניהם, לכותרות או לפי כל חילקה אחרת — עצם החלקה ופרטיה יש ליתן את הדעת עליהם בכל בית משפט ולכל עניין, אף אם הדבר לא נזכר במפורש בחיקוק גוף.

39. טופס שנקבע בחיקוק — סטייה קלה הימנו, שאין בה כדי לפגוע בעיקל או להטעות, אינה פולשת את הטופס.

40. חיקוק המתוקן וחיקוק אחד י הפרש כאחד עם החיקוק המתוקן, ככל שהדבר מתיישב עם חכנו של החיקוק המתוקן ובאי כוונה אחרת משותעת ; בחיקוק המתוקן אפשר לקרוא לחקוק המתוקן — החיקוק העיקרי.

41. כל מקום בחיקוק המזכיר דין אחר, או חילק, פרל, סיון, בותרת, סער או חטיבה אחרת מדין אחר, או תוספת לו — הכוונה היא לנוסחים המתוקן כפי תקפו בישראל אותה שעה ; והוא כשאן כוונה אחרת משותעת.

42. אין חיקוק בא לגזור מכל זכות של המדינה, או להטיל עליה זובה, אלא אם נאמר בו במפורש.

43. פקודות אלה בטלות:

פקודת הפירושים.¹

פקודת הפירושים (תיקון), 1939.²

פקודת הפירושים (תיקון), 1943.³

כ"ו בטבת תש"ד (1 בינואר 1954)

פנחס רוזן
שר המשפטים

¹ חוק א"י, כרך ב', פרק ס"ט, עמ' 50.

² ע"ר 1939, תום 1 מס' 21, עמ' 28.

³ ע"ר 1943, תום 1 מס' 26, עמ' 39.